

Република Србија
АГЕНЦИЈА ЗА БОРБУ
ПРОТИВ КОРУПЦИЈЕ
Број: 014-07-00-0250/18-11
Датум: 25.06.2018. године
Царице Милице 1
Београд

На основу одредаба чл. 5. и 15. Закона о Агенцији за борбу против корупције ("Службени гласник РС", бр. 97/08, 53/10, 66/11-УС, 67/13-УС, 112/13-аутентично тумачење и 8/15-УС) у поступку за одлучивање о постојању повреде Закона о Агенцији за борбу против корупције који се води против Борислава Грубора из Београда, [REDACTED] директор Агенције за борбу против корупције дана 25.06.2018. године доноси:

РЕШЕЊЕ

I УТВРЂУЈЕ СЕ да је Борислав Грубор, ранији директор Института за нуклеарне науке "Винча" Београд, поступио супротно одредбама чл. 27. и 32. ст. 1. Закона о Агенцији за борбу против корупције, на тај начин што је током вршења наведене јавне функције са својим сином Слободаном Грубором закључио уговоре о раду бр. 177/1 од 01.02.2016. године, бр. 1246/1 од 28.06.2016. године, бр. 1630/1 од 29.09.2016. године, бр. 2491/1 од 30.11.2016. године и бр. 326/1 од 28.02.2017. године, на основу којих је именовани засновао радни однос на одређено време, на радном месту технички сарадник у Центру за моторе и возила-организационој јединици Института, и што је са својим сином закључио Уговор бр. 555/1 од 26.02.2016. године на основу којег ће Институт за нуклеарне науке "Винча" Београд платити његовом сину трошкове школарине докторских студија на Универзитету Сингидунум, а да о сукобу интереса који је имао у наведеним ситуацијама није писмено обавестио Агенцију за борбу против корупције,

па му се, на основу одредбе чл. 51. ст. 2. Закона о Агенцији за борбу против корупције, изриче

МЕРА ЈАВНОГ ОБЈАВЉИВАЊА ОДЛУКЕ О ПОВРЕДИ ЗАКОНА О АГЕНЦИЈИ ЗА БОРБУ ПРОТИВ КОРУПЦИЈЕ

II Изрека и сажето образложење овог решења биће објављени у "Службеном гласнику Републике Србије" и "Службеном листу града Београда".

III Трошкове објављивања овог решења сносиће Борислав Грубор.

Образложење

Против Борислава Грубора, ранијег директора Института за нуклеарне науке "Винча" Београд (у даљем тексту: Институт), покренут је, на основу пријаве, поступак ради утврђивања повреде одредаба чл. 27. и 32. ст. 1. Закона о Агенцији за борбу против корупције (у даљем тексту: Закон о Агенцији), због тога што је током вршења наведене јавне функције са својим сином Слободаном Грубором закључио уговоре о раду бр. 177/1 од 01.02.2016. године, бр. 1246/1 од 28.06.2016. године, бр. 1630/1 од 29.09.2016. године, бр. 2491/1 од 30.11.2016. године и бр. 326/1 од 28.02.2017. године, на основу којих је именовани засновао радни однос на одређено време, на радном месту технички сарадник у Центру за моторе и возила-организационој јединици Института, и што је са својим сином закључио Уговор од 26.02.2016. године на основу којег ће Институт платити његовом сину трошкове школарине докторских студија на Универзитету Сингидунум, а да о сукобу интереса који је имао у наведеним ситуацијама није писмено обавестио Агенцију за борбу против корупције (у даљем тексту: Агенција).

Изјашњавајући се на обавештење о покретању поступка, Борислав Грубор је, поред осталог, навео да је Управни одбор Института у неформалним разговорима био упознат са чињеницом да његов син заснива радни однос на одређено време у Центру за моторе и возила, организационој јединици Института, али да није у складу са одредбом чл. 32. ст. 1. Закона о Агенцији писмено обавестио о постојању сукоба интереса Управни одбор и Агенцију, јер је у Институту вишедеценијска и устаљена пракса и неспорна чињеница да директори организационих јединица врше одабир лица која ће бити примљена у радни однос у Институт, а која треба да буду распоређена на радним местима у оквиру њихове организационе јединице, да у току 40 година стажа у Институту није познат случај да је у Институту закључен уговор о раду са лицима које није изричито предложио директор организационе јединице, и да се то односи и на предметни случај. Даље је навео да директор Института на основу писане иницијативе, тј. захтева за пријем у радни однос директора организационе јединице врши пријем у радни однос и закључује уговор о раду, и да је једино он могао да закључује уговоре о раду с обзиром на то да као директор Института није пренео овлашћење за закључивање уговора о раду на директоре организационих јединица. Навео је да је захтев за заснивање радног односа повезаног лица са директором Института поднео директор организационе јединице који није имао лични интерес за пријем у радни однос наведеног лица и са којим директор организационе јединице није у повезаном односу, те да није било несавесног и неодговорног вршења јавне функције на начин који угрожава јавни интерес, и да по његовом мишљењу није постојала обавеза обавештавања непосредно претпостављеног и Агенције. Истакао је да је непосредни руководилац његовог сина био директор организационе јединице, а не он као директор Института, да је његов син пре него што је примљен у радни однос најпре волонтерски обављао послове на радном месту на које је примљен, а за које је испуњавао услове прописане Правилником о организацији и систематизацији радних места у Институту, и да је реч о пословима на радном месту технички сарадник, који подразумевају теренски рад, и који се финансирају из средстава остварених пружањем услуга на тржишту, а не на

руководећим пословима или пословима који се финансирају из буџетских средстава Републике Србије. Навео је да је доказ постојања потребе за пријем у радни однос нових запослених због повећаног обима посла чињеница да је том приликом у поменутој организационој јединици примљено још петоро. Даље је навео да се из чињенице да је са његовим сином закључено више уговора о раду на одређено време, сваки у трајању од само неколико месеци, јасно да је вршена контрола његовог рада и понашања, и да он ни на који начин није био у привилегованом положају у односу на остала лица. Такође, навео је да се уговори о стручном усавршавању у Институту закључују након извршене анализе потребне структуре запослених, и да су у конкретном случају директор Центра за моторе и возила, руководилац пројекта и ментор утврдили да Центар за моторна возила има потребе за докторима наука из делатности наведеног центра, тј. у области машинског инжињерства, што произлази из предметног уговора о стручном усавршавању. Навео је да је из наведених чињеница јасно да није користио своју функцију нити утицај ради стицања користи за свог сина, тј. да закључивањем уговора о раду и уговора о стручном усавршавању са својим сином ни на који начин није учествовао у анализи потребе за пријем у радни однос нових запослених због повећаног обима посла, одређивању броја потребних нових запослених, избору лица са којим су се закључивали уговори о раду, провери њиховог знања, рада и понашања сваких неколико месеци, као и ни потребе за докторима наука из области делатности Центра. Све наведено је искључиво вршио директор Центра за моторе и возила, у складу са његовом одговорношћу за пословање тог центра и вишедеценијске праксе у Институту. Навео је да се његово поступање заснивало на поштовању права директора организационих јединица да одлучују о свим аспектима пословања њихових организационих јединица, укључујући и њихову политику запошљавања и усавршавања кадрова, као и на поштовању уставног права његовог сина на рад и на равноправан третман са свим осталим лицима. Даље је навео да су све радње у вези овог случаја биле потпуно јавне и да сматра да у вези овог случаја нема коруптивних и противзаконитих радњи са његове стране. Напротив, као директор Института је код директора Центра за моторе и возила у више наврата инсистирао да његовог сина третира без икаквих привилегија у односу на остале кандидате, чак је инсистирао да у случају његовог сина изврши проверу путем пробног рада, иако то није била законска обавеза, нити случај са осталим лицима са којима је том приликом заснован радни однос. Истакао је да није ни на који начин вршио утицај на запослене у стручним службама Института. Такође, истакао је да је његов син Слободан Грубор и даље ангажован у Центру за моторе и возила, иако је дошло до промене руководства у Институту, односно директора Института и директора Центра за моторе и возила. Предложио је да Агенција узме у обзир неке елементе из његовог мандата које указују на његове моралне ставове и став према корупцији, односно да је ступио на функцију директора Института у моменту када је Институт, као велики порески дужник, отпочео са враћањем дуга пореској управи, и у том циљу је заведена строга финансијска дисциплина, а његов лични допринос Институту се може видети на основу тога што је долазио и одлазио са посла сопственим колима, без возача, имао минимална службена путовања, за службене састанке или скупове у Београду користио је искључиво свој ауто, без икакве накнаде за бензин и паркинг и није користио никакве накнаде и бенефиције, тј. осим плате није добијао никаква средства од Института. Истакао је да се његов имовински статус није променио за време трајања његовог мандата, да се залагао за

нормативно уређење Института и започео активности на увођењу интерне ревизије и доношењу плана интегритета.

Увидом у Регистар функционера, који води Агенција, утврђено је да је Борислав Грубор у периоду од 12.12.2013. године до 12.12.2017. године вршио јавну функцију директора Института.

Увидом у уговоре о раду бр. 177/1 од 01.02.2016. године, бр. 1246/1 од 28.06.2016. године, бр. 1630/1 од 29.09.2016. године, бр. 2491/1 од 30.11.2016. године и бр. 326/1 од 28.02.2017. године утврђено је да је на основу ових уговора Слободан Грубор засновао радни однос на одређено време, на радном месту технички сарадник, у Центру за моторе и возила-организационој јединици Института, и да је ове уговоре потписао Борислав Грубор као директор Института.

Увидом у Уговор бр. 555/1 од 26.02.2016. године утврђено је, поред осталог, да је овај уговор закључен између Борислава Грубора, директора Института, и Слободана Грубора, докторанта, на основу којег ће Институт платити Слободану Грубору трошкове школарине докторских студија на Универзитету Сингидунум.

Именовани није оспорио чињеницу да је Слободан Грубор његов син.

У смислу чл. 2. Закона о Агенцији, повезано лице је, поред осталих, крвни сродник функционера у правој линији, приватни интерес је било каква корист или погодност за функционера или повезано лице, а сукоб интереса је ситуација у којој функционер има приватни интерес који утиче, може да утиче или изгледа као да утиче на поступање функционера у вршењу јавне функције, односно службене дужности на начин који угрожава јавни интерес.

У конкретном случају Слободан Грубор је повезано лице са Бориславом Грубором, с обзиром на то да му је син.

Одредбама чл. 27. Закона о Агенцији прописано је да је функционер дужан да јавну функцију врши тако да јавни интерес не подреди приватном, да се придржава прописа који уређују његова права и обавезе и да ствара и одржава поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције, да избегава стварање односа зависности према лицу које би могло да утиче на његову непристрасност у вршењу јавне функције, а у случају да не може да избегне такав однос или такав однос већ постоји, да учини све што је потребно ради заштите јавног интереса и да не сме да користи јавну функцију за стицање било какве користи или погодности за себе и повезано лице.

Одредбом чл. 32. ст. 1. истог закона прописана је обавеза функционера да приликом ступања на дужност и током вршења јавне функције, у року од осам дана, писмено обавести непосредно претпостављеног и Агенцију о сумњи о постојању сукоба интереса који он или са њим повезано лице има.

Имајући у виду наведено, оцењено је да је Борислав Грубор довео себе у ситуацију сукоба интереса, јер је, закључивањем уговора о раду са својим сином на основу којих је засновао радни однос у Институту и закључењем Уговора од 26.02.2016. године на основу којег ће Институт платити његовом сину трошкове школарине докторских студија на Универзитету Сингидунум, јавни интерес подредио приватном и јавну функцију искористио за стицање користи за повезано лице, чиме је угрозио поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције, што је супротно одредбама чл. 27. Закона о Агенцији.

ТАКОЋЕ, именовани није обавестио Агенцију о сукобу интереса који је имао у наведеним ситуацијама, што је утврђено провером службене евиденције Агенције, те је поступио супротно и одредби чл. 32. ст. 1. Закона о Агенцији.

Приликом одлучивања цењени су наводи из изјашњења функционера да је у Институту вишедеценијска и устаљена пракса да директори организационих јединица врше одабир лица која ће бити примљена у радни однос у Институту, а која треба да буду распоређена на радним местима у оквиру њихове организационе јединице што се односи и на предметни случај, да директор Института на основу захтева за пријем у радни однос директора организационе јединице врши пријем у радни однос и закључује уговор о раду, и да је једино он могао да закључује уговоре о раду с обзиром на то да као директор Института није пренео овлашћење за закључивање уговора о раду на директоре организационих јединица, али је утврђено да су без утицаја на доношење другачије одлуке у овој правној ствари. Ово стога што је именовани на основу захтева за пријем у радни однос који му је поднео директор организационе јединице знао да је у питању његов син и већ је тада био дужан да избегне сукоб интереса и да поступи у складу са одредбом чл. 32. Закона о Агенцији, те би Агенција предложила мере за отклањање сукоба интереса, а како је несумњиво утврђено да је именовани вршећи наведену јавну функцију закључио предметне уговоре са својим сином то је поступио супротно обавезама прописаним Законом о Агенцији, јер те ситуације свакако изгледају као да је искористио своја овлашћења која има као директор Института за стицање користи за повезано лице, свог сина.

С тим у вези без утицаја су наводи именованог да директор организационе јединице није у повезаном односу са лицем које је повезано са директором и да директор организационе јединице није имао лични интерес за пријем у радни однос сина директора Института, јер је неспорно утврђено да је наведене уговоре закључио директор Института. Осим тога, сви директори организационих јединица, на основу чл. 14. Статута Института бр. 2266/1 од 04.09.2017. године, за свој рад одговарају директору Института, због чега постоји однос зависности између директора Института и директора организационих јединица као запослених у Институту, па се не може сматрати да директори организационих јединица немају лични интерес када директору упућују предлог за пријем у радни однос, односно предлог за финансирање докторских студија за његовог сина.

Такође, без утицаја су наводи именованог да је његов син испуњавао услове за заснивање радног односа који су прописани Правилником о организацији и систематизацији радних места, јер Агенција није одлучивала о томе да ли је пријем у радни однос извршен у складу са прописима о радноправним односима, већ о постојању повреде прописа којима су регулисане његове обавезе као функционера.

Без утицаја су наводи функционера да је постојала потреба за пријем у радни однос нових запослених, да је вршена контрола рада његовог сина, и да није учествовао у анализи потребе за заснивање радног односа због повећаног обима посла и потребе за докторима наука из области делатности Центра, јер наведене околности не искључују одговорност функционера због повреде одредаба Закона о Агенцији.

Нису прихваћени наводи именованог да се његово поступање заснивало на поштовању уставног права његовог сина на рад и на равноправан третман са свим осталим лицима, јер је и забрана сукоба интереса уставна категорија, с

обзиром на то да је одредбом чл. 6. Устава Републике Србије ("Службени гласник РС", бр. 98/06) прописано да нико не може вршити државну или јавну функцију која је у сукобу са његовим другим функцијама, пословима или приватним интересима и да се постојање сукоба интереса и одговорност при његовом решавању одређују Уставом и законом, а правила у вези са спречавањем сукоба интереса при вршењу јавних функција утврђена су одредбама Закона о Агенцији којих је именовани у сваком случају био дужан да се придржава.

Приликом одлучивања о постојању повреде Закона о Агенцији цењени су и остали наводи из изјашњења функционера, али је утврђено да су неосновани, из напред наведених разлога.

Приликом одлучивања о врсти мере коју треба изрећи у конкретном случају, узета је у обзир чињеница да је Бориславу Грубору престала јавна функција директора Института, да је функционер више пута довео себе у ситуацију сукоба интереса чије се последице поступања супротно Закону о Агенцији не могу отклонити. Стога је закључено да је изрицање мере јавног објављивања одлуке о повреди Закона о Агенцији једина одговарајућа мера у конкретном случају, па је, сагласно одредбама чл. 51. ст. 2. Закона о Агенцији и чл. 136. ст. 1. Закона о општем управном поступку ("Службени гласник РС", бр. 18/16) и чл. 3. ст. 4. Закона о Агенцији, одлучено као у ставу I диспозитива овог решења.

Одлуке као у ставовима II и III диспозитива овог решења донете су применом одредаба чл. 54. Закона о Агенцији.

УПУТСТВО О ПРАВНОМ СРЕДСТВУ:

Против овог решења може се изјавити жалба Одбору Агенције, у року од 15 дана од дана пријема овог решења. Жалба се предаје Агенцији непосредно или поштом.

ДИРЕКТОР

Драган Сикимић